

REVISTA ROMÂNĂ DE DREPT AL AFACERILOR

ROMANIAN BUSINESS LAW REVIEW

6/2020

Wolters Kluwer
Romania

NOUTĂȚI

9 Selecție de noutăți legislative din perioada 01.12.2020-31.01.2021

CONFERINȚA WOLTERS KLUWER ROMÂNIA

„Dreptul afacerilor. Modificări actuale și preconizate în materia societăților și a insolvenței” - 24 noiembrie 2020

19 **Florin MOȚIU**

Insolvența și pandemia – noutăți legislative

30 **Andreea DELI**

Scindarea acțiunilor în realizarea unor creanțe între instanța de drept comun și judecătorul-sindic și alte probleme de compatibilitate

44 **Raul Felix HODOȘ**

Desemnarea administratorului/lichidatorului judiciar: despre protejarea intereselor economice ale participanților la procedura insolvenței în spiritul legii și dincolo de litera ei

51 **Ramona CATARIG**

Scurte considerații izvorâte din practică cu referire la votul asupra planului de reorganizare

60 **Lavinia TEC**

Succintă prezentare a modificărilor aduse în anul 2020 Legii societăților nr. 31/1990

66 **Sebastian BODU**

Forma proiectului de fuziune sau divizare

71 **Dragoș CĂLIN**

Consiliul de administrație vs. consiliul de supraveghere – implicații, competențe și limite în actul de administrare al societății pe acțiuni

83 **Sergiu GOLUB**

Asocierea în participație – de la fiducia romană la struțo-cămila română...

115 **Dumitru DOBREV**

Examen al practicii judiciare în materia atragerii răspunderii organelor de conducere ale debitoarei aflate în încetare de plăți. Concursul dintre atragerea răspunderii administratorului în condițiile art. 169 din Legea nr. 85/2014 și deciziile de atragere a răspunderii solidare emise de organul fiscal

INSOLVENȚĂ

131 **Daniela MOȚIU**

Accesoriile creanțelor care beneficiază de o cauză de preferință în procedura insolvenței

CENTRUL PENTRU DREPTUL AFACERILOR TIMIȘOARA

143 **Dan BORBELY, Raluca CHELARU, Răzvan MIRCEA**

„Pandemia economică” sau schimbarea regulii neintervenționismului statului în vederea continuării afacerii

PRACTICĂ NEUNITARĂ

155 Selecție a minutilor președinților de secții ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel, dedicată discutării aspectelor de practică neunitară din anii 2019-2020

226 Selecție a minutilor ședințelor profesionale trimestriale pentru analiza practicii neunitare a curților de apel din 2019

WOLTERS KLUWER ROMANIA CONFERENCE

„Business right. Current and expected changes in companies and insolvency” - November 24, 2020

19 Florin MOȚIU

Insolvency and the Pandemic – Legislative Developments

30 Andreea DELI

Splitting the Claims between the Common Law Court and the Syndic Judge and Other Compatibility Issues

44 Raul Felix HODOȘ

Appointment of the Judicial Administrator/Liquidator: the Protection of the Economic Interests of the Participants in the Insolvency Proceedings – the Spirit of Law and beyond its Letter

51 Ramona CATARIG

Short Considerations Arising from the Jurisprudence Referring to the Vote on the Reorganization Plan

60 Lavinia TEC

Brief Presentation of Changes Brought in 2020 to the Company Law no. 31/1990

66 Sebastian BODU

The Form of the Merger or Division Document

71 Dragoș CĂLIN

Board of Directors vs. Supervisory Board – Implications, Competencies and Limits in the act of Management of the Joint Stock Company

83 Sergiu GOLUB

Joint venture – from the Roman Trust to the Romanian „neither fish nor flesh, nor good red herring”

115 Dumitru DOBREV

Analysis of the Judicial Practice Regarding the Liability of the Insolvent Debtor's Management Bodies. The Concurrence between the Attraction of the Director's Liability under the Terms of art. 169 of Law no. 85/2014 and the Fiscal Decisions Implying the Director's Joint and Several Liability for Fiscal Debts

INSOLVENCY

131 Daniela MOȚIU

Accessories for Receivables that Benefit from a Cause of Preference in Insolvency Proceedings

TIMISOARA BUSINESS LAW CENTER

143 Dan BORBELY, Raluca CHELARU, Răzvan MIRCEA

“Economic Pandemic” or Changing the Rule of Non-Intervention of the State for Business Continuation

NON-UNITARY PRACTICE

155 Selection of the Minutes of the Section Presidents of the High Court of Cassation and Justice and of the Courts of appeal, Dedicated to Discussing the Aspects of Non-unitary Practice from 2019-2020

226 Selection of the Minutes of the Quarterly Professional Meetings for the Analysis of the Non-unitary Practice of the Courts of Appeal from 2019

Insolvența și pandemia – noutăți legislative

prof. univ. dr. **Florin MOȚIU**

Facultatea de Drept, Universitatea de Vest din Timișoara

ABSTRACT

Adoption and entry into force in 2014 of Law no. 85/2014 on insolvency prevention and insolvency procedures led to the modernization of insolvency legislation in Romania.

The year 2020 has brought major global challenges, with the coronavirus pandemic causing unrest on all fronts, with significant effects on the global and national economy.

Law no. 55/2020 aimed to provide some additional protection measures to companies in financial difficulty, in order to adapt to the new realities imposed by the economic constraints caused by the coronavirus pandemic. At the same time, by Law no. 113/2020 have been repaired some of the mistakes made by adopting Government Emergency Ordinance no. 88/2018.

Keywords: *insolvency legislation, financial difficulty, coronavirus pandemic, syndic judge, insolvency procedure, legal regime, bankruptcy.*

REZUMAT

Adoptarea și intrarea în vigoare în anul 2014 a Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență au dus la modernizarea legislației insolvenței în România.

Anul 2020 a adus provocări majore pe plan mondial, pandemia de coronavirus provocând tulburări pe toate planurile, cu efecte importante asupra economiei mondiale și naționale.

Legea nr. 55/2020 și-a propus să acorde unele măsuri de protecție suplimentară companiilor aflate în dificultate financiară, pentru a se adapta noilor realități impuse de constrângerile economice cauzate de pandemia de coronavirus. În același timp, prin Legea nr. 113/2020 au fost reparate unele din greșelile comise prin adoptarea O.U.G. nr. 88/2018.

Cuvinte-cheie: *legislația insolvenței, dificultate financiară, pandemie de coronavirus, judecător sindic, procedura insolvenței, regim juridic, faliment.*

Adoptarea și intrarea în vigoare în anul 2014 a Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență^[1] au dus la modernizarea legislației insolvenței în România și la alinierea ei cu legislațiile moderne din acest domeniu.

Legea nr. 85/2014, gândită sub semnul echilibrului și al eficienței, a urmat principiile general valabile în legislațiile europene în domeniul insolvenței, dar și noile abordări ale Comisiei Europene în materie.

Adoptată în cadrul unui program complex de îmbunătățire a cadrului legal și instituțional în domeniul preinsolvenței și insolvenței, program sprijinit de Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional, noua reglementare a adus în legislația română, în fapt, un adevărat Cod al insolvenței, punând alături, în mod corelat și adaptat, toate reglementările ce guvernează mecanismele de prevenire a insolvenței și de insolvență adresate mediului economic.

Printre obiectivele stabilite în această reglementare amintim: codificarea normelor în materia insolvenței, pentru a oferi mediului de afaceri un instrument legislativ integrator, sistematic, coerent, suplu; îmbunătățirea soluțiilor legislative, pentru a răspunde cerințelor pieței modificate de criza economică globală, pentru valorificarea tendințelor și bunelor practici din alte state și pentru soluționarea unor aspecte care au cunoscut o aplicare neunitară de către instanțe sau/și practicienii în insolvență, eficientizarea procedurilor de insolvență și prevenire a insolvenței, atât sub aspectul duratei și condițiilor de gestionare a dosarului în instanță, cât și sub aspectul gradului de acoperire a creanțelor, maximizarea gradului de valorificare a activelor și de recuperare a creanțelor, acordarea unei șanse reale de redresare debitorilor onești, transparență și previzibilitate în procedură ori asigurarea unui tratament egal al creditorilor de același rang.

Așa cum s-a arătat în doctrină, prin această reglementare „s-a urmărit identificarea unui echilibru între interesele debitorului și cele ale creditorilor, încercându-se o armonizare constructivă a acestora, temperând atât accesul prea facil al debitorului la confirmarea unui plan de reorganizare, cât și tendințele de manipulare a acestor proceduri în detrimentul creditorilor”^[2].

Potrivit art. 2 din Legea nr. 85/2014, „scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a șansei de redresare a activității acestuia”. Astfel, Legea nr. 85/2014 are ca scop pe de o parte să fie achitate datoriile debitorului către creditorii săi, dar și sprijinirea debitorului în vederea redresării acestuia.

Din păcate, anul 2020 a adus provocări majore pe plan mondial, pandemia de coronavirus provocând tulburări pe toate planurile, cu efecte importante asupra economiei mondiale și naționale, ca urmare a măsurilor luate pentru a gestiona criza intervenită.

^[1] Legea nr. 85/2014 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 466 din 25 iunie 2014 și a intrat în vigoare la 28 iunie 2014.

^[2] R. Bufan, A. Deli Diaconescu, F. Moțiu (coordonatori), *Tratat practic de insolvență*, Editura Hamangiu, 2014, p. 95.

Având în vedere contextul generat de dinamica evoluției situației epidemiologice, determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru a permite autorităților publice să intervină eficient și cu mijloace adecvate pentru gestionarea crizei, a fost adoptată Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, care, în cadrul secțiunii a 8-a, cuprinde o serie de reglementări aplicabile în materia insolvenței^[3].

Această lege cu caracter temporar, aflată în vigoare și în prezent, a adus, printre altele, și câteva reglementări în materia insolvenței, menite să ofere un sprijin mediului economic, încurajând societățile să găsească soluțiile adecvate provocărilor pe care această perioadă de criză le aduce.

Vom prezenta în continuare cele mai importante modificări aduse prin Legea nr. 55/2020 în materia insolvenței, apreciind ca benefice și utile aceste reglementări, care pot oferi o gură de oxigen operatorilor economici confrunțați cu dificultăți financiare, datorate perioadei de criză și măsurilor adoptate de stat care au avut ca efect întreruperea totală sau parțială a activității unor societăți^[4].

Astfel, în ceea ce privește condițiile de deschidere a procedurii insolvenței, potrivit art. 46 din lege, debitorul aflat în stare de insolvență la data intrării în vigoare a legii sau care se va regăsi în această situație pe durata stării de alertă are posibilitatea, fără a avea obligația, de a depune cerere de deschidere a procedurii insolvenței în termenul de 30 de zile de la apariția stării de insolvență. Așadar, pe perioada stării de alertă deschiderea procedurii insolvenței se transformă din obligație legală într-o opțiune a debitorului.

Reglementarea era necesară, întrucât, potrivit art. 66 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 „debitorul aflat în stare de insolvență este *obligat* să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență”. Măsura este reglementată în beneficiul debitorului, care nu mai poate fi sancționat penal, pentru săvârșirea infracțiunii de bancrută simplă^[5], în cazul unei crize de lichidități, datorate, de cele mai multe ori, unor împrejurări exterioare managementului societății respective.

Legiuitorul prezumă caracterul esențialmente temporar al crizei de lichidități, astfel că, pe durata stării de alertă, debitorul are dreptul de a solicita deschiderea procedurii insolvenței, însă, temporar, nu mai există o obligație a sa în acest sens. Corelativ, pe durata stării de alertă, este suspendată și obligația acestuia de a depune cererea de deschidere a procedurii insolvenței, dacă eșuează negocierile extrajudiciare sau dacă se află în cursul negocierilor derulate în cadrul unei proceduri de mandat ad-hoc sau de concordat preventiv.

[3] Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 396/15.05.2020, intrând în vigoare la 18 iunie 2020.

[4] Cu privire la posibilele efecte ale crizei actuale asupra mediului economic a se vedea *Analiză CITER: La ce ne putem aștepta în următoarele 6 luni de pandemie: Companiile (de impact) aflate în dificultate au la îndemână opțiuni pentru a limita efectele crizei asupra afacerilor*, www.juridice.ro, 13.10.2020.

[5] Art. 240 alin. (1) Codul penal prevede, în ceea ce privește bancruta simplă că: „neintroducerea sau introducerea tardivă, de către debitorul persoană fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice debitoare, a cererii de deschidere a procedurii insolvenței, într-un termen care depășește cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut de lege de la apariția stării de insolvență, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă”.

Întrucât reglementarea legală prevede măsuri cu caracter temporar, potrivit art. 46 alin. (2) din lege, de la încetarea stării de alertă începe să curgă termenul de 30 de zile în care debitorul este obligat să formuleze cererea de deschidere a procedurii insolvenței.

De asemenea, pe durata stării de alertă, debitorii pot formula cerere de deschidere a procedurii insolvenței chiar și în situația în care creanțele bugetare sunt mai mari de 50% din totalul declarat al creanțelor, având în vedere că, potrivit art. 47 alin. (1) din Legea nr. 55/2020, pe durata stării de alertă a fost suspendată aplicabilitatea tezei finale a art. 5 pct. 72 din Legea nr. 85/2014^[6].

Suntem de acord cu opinia exprimată în doctrină că prevederea legală a tezei finale a art. 5 pct. 72 din Legea nr. 85/2014, așa cum a fost modificată prin O.U.G. nr. 88/2018, a avut drept consecință asigurarea unui tratament inegal pentru debitorii care se află în aceeași situație juridică, adică se găsesc în insolvență, și cu toate acestea nu pot apela la procedura concursuală pentru a încerca să-și salveze afacerea, deși scopul procedurii insolvenței a rămas același^[7], opinând în sensul eliminării acesteia din legislație, ceea ce s-a și întâmplat prin Legea nr. 113/2020.

În același context, pe perioada de alertă, prevederile art. 143 din Legea nr. 85/2014, care permiteau inițierea și derularea unor proceduri de executare silită în scopul recuperării creanțelor curente, își suspendă aplicabilitatea. Ca efect al acestei măsuri, în mod temporar, debitorii insolvenți nu mai sunt supuși riscului unor executări silite în cazul în care întâmpină dificultăți în achitarea creanțelor născute după data deschiderii procedurii generale a insolvenței^[8].

Pentru societățile care și-au întrerupt total sau parțial activitatea ca efect al măsurilor adoptate pe perioada stării de urgență, menținute, după caz și în perioada stării de alertă, legiuitorul a prevăzut câteva reguli speciale, determinate de situația mai gravă în care se află, în comparație cu alte societăți, afectate mai puțin de criza pandemică:

- creditorii pot formula cerere de deschidere a procedurii insolvenței numai după încercarea rezonabilă, dovedită cu înscrisuri comunicate între părți prin orice mijloc, inclusiv prin mijloace electronice, de încheiere a unei convenții de plată;

^[6] Legea nr. 85/2014 a suferit, la presiunea ANAF, prin O.U.G. nr. 88/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 840 din 2 octombrie 2018, o serie de modificări controversate, care au fost vehement criticate de specialiștii din domeniu, pentru că, deși procedurile de insolvență ar trebui să aibă un caracter unitar, concursual și egalitar, prin aceste modificări era avantajat în mod flagrant creditorul bugetar, în detrimentul altor categorii de creditori. Printre aceste modificări era și prevederea că atunci când cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului (art. 5 pct. 72).

^[7] C. B. Nasz, *Unele considerații cu privire la modificările aduse Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență prin O.U.G. nr. 88/2018*, în Revista de insolvență Phoenix nr. 4/2018, p. 30.

^[8] Și prevederea tezei finale a art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 a fost introdusă prin O.U.G. nr. 88/2018, fiind criticată vehement în doctrină, pe motiv că un creditor cu creanțe curente poate proceda la o executare silită individuală în cadrul unei proceduri judiciare colective, ceea ce este greu de înțeles. În această privință am apreciat că deschiderea posibilității de apelare la o procedură execuțională individuală, astfel cum este executarea silită, în cadrul și în contra unei proceduri execuționale concursuale, cum este insolvența, reprezintă o afectare sistemică a acesteia din urmă, opinând pentru înlăturarea acestui text din forma finală a legii de aprobare a ordonanței (F. Moțiu, *Despre creanțele curente în procedura insolvenței*, în RRDA nr. 6/2019, p. 26), ceea ce s-a și întâmplat prin Legea nr. 113/2020.

- valoarea-prag, respectiv **cuantumul minim** al creanței pentru care poate fi cerută insolvența pe durata stării de alertă, crește de la 40.000 de lei la 50.000 de lei;
- posibilitatea de extindere a **duratei totale maxime** de derulare a planului de reorganizare de la 4 ani la 5 ani.

Dovada întreruperii totale sau parțiale a activității poate fi făcută cu certificat de urgență (certificatul albastru Tip 1), dacă sunt îndeplinite condițiile legale în acest sens. Astfel, potrivit art. X din O.U.G. nr. 29/2020, certificatul de situație de urgență este un document eliberat de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, la cererea operatorilor economici a căror activitate a fost întreruptă total sau parțial în baza deciziilor emise de autoritățile publice competente.

Apreciem însă că legea nu limitează proba doar la acest certificat, astfel încât dovada se va putea face cu orice mijloace de probă, cum ar fi, de exemplu, actele contabile ale debitorului.

Potrivit art. 51 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, debitorul aflat în reorganizare judiciară, care și-a întrerupt activitatea total ca efect al măsurilor adoptate de autoritățile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii pandemiei de COVID-19, poate solicita judecătorului sindic, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a legii, suspendarea executării planului pentru un termen care nu poate depăși două luni.

În acest caz, cererea se judecă de urgență, pe bază de înscrisuri, fără citarea părților, iar încheierea pronunțată de judecătorul sindic poate fi atacată cu apel, potrivit art. 43 din Legea nr. 85/2014, termenele prevăzute reducându-se la jumătate.

Prin Legea nr. 55/2020 au fost, de asemenea, prelungite unele termene reglementate pentru procedura concordatului preventiv (cu 60 de zile durata maximă a negocierilor cu privire la oferta de concordat, precum și durata de elaborare a ofertei de concordat, pentru procedurile de concordat aflate în derulare pe durata stării de alertă și cu 2 luni perioada de satisfacere a creanțelor stabilite printr-un concordat aflat în executare la data de 18 mai 2020).

În același timp, au fost prelungite unele termene reglementate pentru procedura insolvenței (cu 3 luni perioada de observație, precum și termenul în care persoanele îndreptățite de lege au putut propune un plan, inclusiv în situațiile în care termenul respectiv începuse să curgă, pentru procedurile aflate în perioadă de observație și cele în care fusese depus un plan; pentru situația în care un plan de reorganizare fusese depus, iar, în urma efectelor pandemiei de COVID-19, s-au modificat perspectivele de redresare, persoanele îndreptățite să depună un plan de reorganizare au putut, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a legii, să depună un plan de reorganizare modificat, notificând creditorii, prin grija administratorului judiciar, asupra acestei intenții, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a legii; cu 2 luni durata executării planului de reorganizare judiciară pentru debitorii aflați în reorganizare judiciară la data de 18 mai 2020).

Dacă Legea nr. 55/2020 și-a propus să acorde unele măsuri de protecție suplimentară companiilor aflate în dificultate financiară, pentru a se adapta noilor realități impuse de

constrângerile economice cauzate de pandemia de coronavirus, Legea nr. 113/2020 a fost cea care a reparat unele din greșelile comise de guvern prin adoptarea O.U.G. nr. 88/2018^[9].

Astfel, în mare parte au fost eliminate textele criticate și controversate, revenindu-se la soluțiile consacrate de Legea nr. 85/2014, ori s-au definit și clarificat unii termeni legali, noutățile fiind puține. În continuare, vom face o trecere în revistă a principalelor modificări aduse prin Legea nr. 113/2020, cu mențiunea că nu putem să nu remarcăm întârzierea nepermisă și lentimea cu care Parlamentul a acționat în analiza și aprobarea ordonanței de urgență, în condițiile în care semnalele din practică și cele ale teoreticienilor dreptului cu privire la soluțiile greșite alese de guvern în 2018 au apărut încă de atunci și s-au întetit pe parcursul aplicării ordonanței.

Unul din elementele de noutate a fost creșterea valorii prag (cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de însolvență) de la 40.000 lei la 50.000 lei, atât pentru debitorul care vrea să-și declare insolvența, cât și pentru creditorul care formulează o cerere de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitorului său, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea societăților, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale^[10].

O prevedere pe care o salutăm vizează eliminarea procentului minim al creanțelor fiscale raportat la totalul creanțelor debitorului. Dacă, urmare a modificărilor făcute prin O.U.G. nr. 88/2018, pentru deschiderea procedurii de către debitor, procentul creanțelor fiscale trebuia să fie mai mic de 50% din valoarea totală a creanțelor declarate, prin Legea nr. 113/2020 a fost eliminată această condiție, revenindu-se la forma inițială din Legea nr. 85/2014, astfel că, în prezent, un debitor poate formula cererea de deschidere a procedurii insolvenței chiar dacă creanțele fiscale depășesc 50% din valoarea totală a creanțelor înregistrate de acesta.

O altă prevedere, utilă în condițiile în care, așa cum am arătat mai sus, prin Legea nr. 55/2020, în anumite condiții, creditorii pot formula cerere de deschidere a procedurii insolvenței numai după încercarea rezonabilă, dovedită cu înscrisuri comunicate între părți prin orice mijloc, inclusiv prin mijloace electronice, de încheiere a unei convenții de plată, a fost definirea convenției de plată ca fiind înțelegerea între debitor și creditor privind stingerea în una sau mai multe tranșe a obligațiilor la alte termene decât cele scadente conform prevederilor contractuale sau legale.

S-a prevăzut expres posibilitatea recuzării sau abținerii pentru conflict de interese a specialiștilor desemnați în procedură (avocați, evaluatori), în condițiile art. 43 și art. 44 Cod procedură civilă. În considerarea acestor dispoziții legale se introduce posibilitatea expresă a recuzării unui avocat, contabil, evaluator sau a oricărui alt specialist angajat de administratorul judiciar, care s-ar afla într-un conflict de interese, spre deosebire de vechea reglementare legală ce prevedea doar interdicția numirii unui specialist care s-ar afla într-un conflict de interese, fără să prevadă însă și posibilitatea unui remediu, respectiv recuzarea.

^[9] Legea nr. 113/2020 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 600 din 8 iulie 2020 și a intrat în vigoare la 11 iulie 2020.

^[10] Pentru salariați, valoarea prag este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat. În noiembrie 2020 salariul mediu brut pe economie a fost 5565 lei (<https://insse.ro/cms/ro/tags/comunicat-castig-salarial>).

De asemenea, pentru a rezolva soluțiile diferite din practica judiciară legate de impozitul generat de reducerea creanțelor, s-a prevăzut în mod expres că acesta devine scadent la finalizarea reorganizării, iar reducerea de datorii are caracter de venit impozabil la calculul impozitului pe profit.

În ceea ce privește creanțele născute după data deschiderii procedurii insolvenței, respectiv creanțele curente, prin Legea nr. 113/2020 au fost aduse clarificări necesare, în contextul în care aceste creanțe nu se înscriu în tabelele de creanță.

Regimul juridic al creanțelor curente este prevăzut de art. 5 pct. 21 din Legea nr. 85/2014, acestea fiind acele creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență și care se achită cu prioritate, conform documentelor din care rezultă; conform art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014, aceste creanțe vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală.

Spre deosebire de prevederile anterioare, modificările aduse prin Legea nr. 113/2020 vin să clarifice și să precizeze data de la care administratorul judiciar are obligația de a analiza cererile de plată formulate de creditorii pentru creanțele care s-au născut după data deschiderii procedurii insolvenței, precum și termenul în care se va face analiza unor astfel de cereri.

Ca element de noutate, legea impune obligația potrivit căreia cererea de plată trebuie să fie transmisă cu confirmare de primire, urmând a fi analizată de către administratorul judiciar într-un termen de 15 zile de la data primirii^[1].

Astfel, în prezent, urmare a modificărilor aduse prin Legea nr. 113/2020, data de la care începe să curgă termenul pentru analiza cererilor de plată a creanțelor curente este data recepționării cererii de către practicianul în insolvență, iar termenul pentru analizarea de către practicianul în insolvență a cererilor de plată a creanțelor curente a fost majorat de la 10 zile la 15 zile, modificări pe care le apreciem ca fiind binevenite și menite să înlăture confuziile sau interpretările diferite care puteau fi date textelor legale anterioare.

Tot binevenită este și modificarea adusă în ceea ce privește posibilitatea executării silită în cazul neachitării creanțelor curente, pentru care am pledat în mod constant după 2018 în vederea eliminării acestei posibilități, în prezent, urmare a prevederilor Legii nr. 113/2020, fiind înlăturată această posibilitate.

Menționăm că, prin adoptarea O.U.G. nr. 88/2018, s-a modificat conținutul art. 143 alin. (1) ultima teză din Legea nr. 85/2014, textul prevăzând că: „Pentru datoriile cumulate în perioada procedurii de insolvență care au o vechime mai mare de 60 de zile se poate începe executarea silită”.

Această modificare din 2018 a fost făcută în scopul de a fi favorizate creanțele curente bugetare, întrucât acestea erau singurele care puteau fi executată silit direct, fără a se mai trece printr-un filtru de control din partea practicianului în insolvență și/sau a judecătorului-sindic,

^[1] Anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 113/2020, textul art. 75 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 prevedea că: „Pentru astfel de acțiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, o cerere de plată ce va fi analizată de către administratorul judiciar într-un termen de 10 zile de la data depunerii, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ca aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe”.